

Причини боротьби зі змінами клімату

1. **Безпека людства:** Зміни клімату можуть призвести до екстремальних погодних явищ, таких як сильні урагани, повені, посухи та спека. Ці явища можуть загрожувати життю та майну людей по всьому світу.
2. **Захист довкілля:** Зміни клімату негативно впливають на біорізноманіття та здатність екосистем надавати екосистемні послуги, такі як очищення води та повітря, запилення рослин та місцеве регулювання клімату. Вирішення проблеми зміни клімату допомагає захистити ці екосистеми. Прикладом є танення льодовиків в Арктиці та Антарктиці, що призводить до втрати середовища існування для таких тварин, як білі ведмеді, і впливає на морські екосистеми. Щоб звільнити місце для вирощування сої, часто вирубують тропічні ліси. Це явище особливо помітне в Південній Америці, де великі площі лісів розчищають під соєві плантації.
3. **Громадське здоров'я:** Підвищення температури та екстремальні погодні явища можуть вплинути на здоров'я населення через збільшення ризику інфекційних захворювань, респіраторних захворювань і проблем з безпекою харчових продуктів. Прикладом може слугувати збільшення ризику захворювань, що переносяться комарами, таких як малярія і лихоманка денге, внаслідок підвищення температури і зміни географічного розповсюдження комарів.
4. **Продовольча безпека:** зміна клімату може впливати на доступність та якість продовольства через вплив на врожайність сільськогосподарських культур, зміни у розподілі видів та збільшення ризику екстремальних погодних явищ, таких як посухи та повені. Прикладом може слугувати зниження врожайності зернових у постраждалих від посухи районах, що впливає на доступність продовольства і призводить до зростання цін.
5. **Економічні наслідки:** Екстремальні погодні явища та інші наслідки зміни клімату можуть призвести до величезних економічних втрат як на глобальному, так і на місцевому рівнях. Інвестиції в адаптацію до зміни клімату та скорочення викидів парникових газів можуть допомогти мінімізувати ці втрати. Приклади включають пошкодження економічної інфраструктури внаслідок екстремальних погодних явищ, наприклад, повеней чи ураганів, що призводить до величезних фінансових втрат.
6. **Глобальна співпраця:** Зміна клімату є глобальною проблемою, яка вимагає міжнародної співпраці. Спільні дії для її вирішення мають вирішальне значення для ефективного захисту довкілля та людства. Прикладом цього є Паризька угода 2015 року, в якій країни зобов'язалися спільно обмежити зростання глобальної температури і вжити заходів для адаптації.
7. **Етика та відповідальність:** турбота про клімат – це також питання етики та відповідальності перед майбутніми поколіннями. Дії, що вживаються сьогодні, впливають на стан довкілля, в якому житимуть майбутні покоління. Прикладами можуть бути інвестиції в розвиток відновлюваної енергетики та сталих технологій, з метою зменшення нашої залежності від викопного палива та скорочення викидів парникових газів.

Боротьба з наслідками зміни клімату включає в себе заходи зі скорочення викидів парникових газів, адаптацію до зміни клімату та розвиток екологічно чистих технологій. Глобальні угоди, такі як Паризька угода, є важливими кроками в цьому напрямку. Співпраця на міжнародному, національному та місцевому рівнях є ключем до успішного подолання наслідків зміни клімату.

Існує низка правових рішень на національному та міжнародному рівнях для пом'якшення наслідків зміни клімату.

1. Міжнародні угоди:

- **Паризька угода:** це одна з найважливіших міжнародних кліматичних угод, яка була прийнята у 2015 році на конференції COP21 в Парижі. Країни зобов'язалися колективно обмежити підвищення глобальної температури та вжити заходів для адаптації до зміни клімату.
- **Кіотський протокол:** Хоча Кіотський протокол (1997 р.) дещо старіший, він є однією з перших міжнародних угод, спрямованих на скорочення викидів парникових газів. Він запроваджує зобов'язання зі скорочення викидів для розвинених країн.

2. Національні цілі та політики:

- Багато країн запровадили національні цілі зі скорочення викидів парникових газів та програми дій з адаптації до зміни клімату.
- Кліматичний закон Європейського Союзу: ЄС взяв на себе зобов'язання досягти кліматичної нейтральності до 2050 року і запровадив політику та правові інструменти для підтримки цього зобов'язання.

3. Національний закон про відновлювану енергетику:

- Впровадження законодавства, яке заохочує та регулює виробництво енергії з відновлюваних джерел, таких як вітер, сонце або вода.

4. Сертифікація та стандарти сталого виробництва:

- Приклади включають сертифікацію лісового господарства (наприклад, FSC – Лісова опікунська рада) або стандарти сталого виробництва в сільському господарстві та промисловості.

5. Право на інформацію та участь громадськості:

- Забезпечення доступу громадськості до інформації про викиди та екологічні показники, а також можливості для участі громадськості в процесах прийняття екологічних рішень.

6. Податки та економічні інструменти:

- Запровадження податків на викиди або схем торгівлі квотами, які стимулюють компанії до скорочення викидів парникових газів.

7. Право на охорону навколишнього середовища:

- Національні та міжнародні закони, що гарантують захист навколишнього середовища та біорізноманіття.

8. Положення про охорону лісів та екосистем:

- Створення та впровадження законодавства, яке захищає ліси та інші екосистеми, що є ключовими для сталого розвитку планети.

Важливу роль у боротьбі зі зміною клімату в ЄС відіграє **Схема торгівлі квотами на викиди (ETS)** – механізм, за допомогою якого промисловість та інші сектори економіки отримують ліміти на викиди парникових газів, а потім можуть торгувати квотами на викиди. Мета полягає в тому, щоб спонукати компанії скорочувати викиди парникових газів шляхом створення економічних стимулів. За схемою торгівлі квотами на викиди, уряди або інші регуляторні органи розподіляють квоти на викиди парникових газів між компаніями та іншими економічними суб'єктами. Ці квоти визначають максимальну кількість парникових газів, яку суб'єкт господарювання може легально викидати. Компанії, які викидають менше парникових газів, ніж передбачено виділеними їм квотами, можуть продати свої надлишкові квоти на ринку. У свою чергу, компанії, які перевищують свої ліміти, повинні купувати додаткові квоти на ринку. Квоти на викиди стають предметом торгівлі на ринку, створюючи економічний механізм, в якому ціна на викиди визначається попитом і пропозицією. Це, в свою чергу, забезпечує фінансовий стимул для компаній інвестувати в більш ефективні технології та практики, які зменшують викиди. Основною метою ETS є скорочення загальних викидів

парникових газів у країні. Це досягається шляхом поступового зменшення загального обсягу доступних квот, що змушує компанії переходити до більш сталих практик.